

[Kjeld Olesen]

tages stilling til, ikke tilstrækkelig effektivt sætter ind mod arbejdsløsheden, og fordi besparelserne, som ganske vist ikke skal til afstemning i dag, men som er en del af en større helhed, har social slagside.

På denne baggrund vil jeg gerne fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

„Idet folketinget udtaler sin mistillid til regeringens politik,

fordi den ikke garanterer en effektiv bekæmpelse af den voksende arbejdsløshed og af erhvervslivets stagnation,

og fordi regeringens spareplan indeholder forslag, der især rammer de økonomisk svage grupper,

går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Glistrup (FP):

Den 8. maj i år fremsatte denne regering forslag fuldstændig svarende til, hvad mange tidligere regeringer har gjort. Nu skulle staten have nogle flere penge i kassen ved forhøjelse af forbrugsafgifterne, nu skulle man ud og virkelig redde landet ved, at der skulle betales nogle flere indirekte skatter, og det skulle besværliggøres yderligere at leve her i Danmark. Forslaget var fuldstændig lige så virkningsløst og lige så umuligt som alle andre forslag af den art, der har forsøgt at redde landet med 4, 5, 8 måneders mellemrum ned igennem årene. Derfor var fremskridtspartiets stilling til dette forslag og forslagene om afgiftsforhøjelser ganske klar; det var ikke noget, der ville ligge nogen hensigtsmæssig løsning i.

Da det viste sig, at fremskridtspartiets synspunkter var overensstemmende med et flertal her i tinget, modtager vi så henvendelser fra nogle, der var interesseret i at gennemføre afgifterne og spørger: kan I dog ikke give os disse afgifter som en morgengave, hvis vi kan opnå det, at I så kan få indkomstskattelettelse for 10 mia kr. igennem? Der forhandlede på det grundlag, og der blev sluttet en klar aftale her i tinget under forhandlingerne i skatte- og afgifts-

udvalget den 15. maj i år, samme dag hvor sagen var sat til tredje behandling. Der blev opnået en ganske klar aftale gående ud på, at nu skal der gennemføres indkomstskattelettelse for 1975 på omkring 10 mia kr. Fremskridtspartiet var den afgørende forligsdeltager i den forbindelse og det største parti, som var med i indgåelsen af den aftale. På det grundlag fik regeringen sine afgiftsforslag igennem, men resultatet er jo blevet det, som fremskridtspartiet påpegede ved både første, anden og tredje behandling af disse afgiftsforslag, at det ikke har hjulpet noget som helst på landets vanskeligheder, men tværtimod har affødt særdeles store ulemper ude omkring i befolkningen.

Men vi fik disse ting igennem, fordi det var lovet os så ganske klart, at nu skulle der gennemføres indkomstskattelettelse på omkring 10 mia kr. i 1975, og det skulle der så forhandles om i sommerens løb. Der har været forhandlet, men unægtelig på en særdeles besynderlig måde. I stedet for at forhandle med sine forligspartnere foretrak regeringen at forhandle dag efter dag, uge efter uge med nogle, som ikke havde været med i forliget, som ikke i den grad som fremskridtspartiet var indskibet i at gå ind for skattelettelse, gå ind for besparelser på de offentlige budgetter. Sådan foregik det.

Så bliver fremskridtspartiet omsider kaldt til en forhandling. På et tidspunkt, man siger i ellefte time, nemlig sidste lørdag, får vi simpelt hen forelagt et diktat: det kan I stemme for, og sådan ligger det. Og det var der så to ting i.

For det første stred det aldeles mod den aftale, man én gang havde indgået. Det blev rettet op midlertidigt, men man ville ikke på ét eneste punkt så meget som rette et semikolon efter de ønsker, fremskridtspartiet fremsatte. Vi fremhævede til stadighed ved de korte forhandlinger, vi fik lov til at være med i, modsat dem, der stod uden for forliget: vi stiller ingen ultimatummer på nogen som helst punkter, vi er fleksible, vi er til at forhandle med; det, vi helst vil imødekommes med hensyn til, er den skattefri bundgrænse. Den måde, man løser problemerne på i dette land, er ved at forhøje den skattefri bundgrænse mest muligt, og det vil sige til 19.000 kr., i en situation, hvor der er 10 mia kr. til rådighed i skattelettelse.